

Митрополит Јоаникије на Ободу Црнојевића: Хришћанин се са Христом сараспиње и са Њиме и саваскрсава

Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је јутрос Свету службу Божију у Манастиру Светог Николаја Мирликијског на Ободу Црнојевића, уз саслужење свештенства и свештеномонаштва у молитвеном присуству вјерног народа.

На крају богослужења сабране је бесједом поучио Високопреосвећени Митрополит Јоаникије који је подсјетио да у наставку празника Богојављења и даље славимо овај велики празник Крштења Христовога, којим је Господ у ријеци Јордану, када је примао крштење од Јована, заправо устројавао нама бању поновнога рођења.

“Устројавао нама ново крштење и препород наше природе. И како је Господ сишао у ријеку Јордан да је освети, тиме је осветио не само ријеку Јордан, него и цијелу творевину и дао обновљење људској природи. А вода је симбол живота, али врло често, нарочито за старе народе, била је и симбол смрти – погибије, нестанка, јер као што ништа на овоме свијету не може да живи без воде, нарочито човјек, исто тако су врло често у води многи нашли смрт и

нестанак, однијела их је водена стихија”, бесједио је Владика.

Подсјетивши да је код старих народа било мишљење да се у води крију многе невидљиве немани, демони, које узнемиравају воду и које гутају људе, Митрополит је истакао да је тако Господ када је силазио у ријеку Јордан, погружавајући се у њу, нестајући у тој ријеци, заправо изобразио смрт, ону смрт коју ће примити на Крсту.

“А када је устајао из ријеке Јордан, Он је изобразио васкрсење, прије свега своје живоносно и свијетло васкрсење, а и наше васкрсење. Крштавајући се Он је унапријед изобразио и своју смрт живоносну и своја тридневно и свијетло и спасоносно Васкрсење. И хришћанин када се крштава, он се крштава истовремено и у смрт Господњу и устаје у Христу, са Христом васкрслим васкрасава. И он се сараспиње са Христом и са Њиме и саваскрсава. Тако је Господ у ријеци Јордану изобразио Тајну спасења рода људскога и обновљења људске природе, дао нам нови живот том освећеном водом”, казао је Високопреосвећени, појаснивши да зато увијек на Богојављење освећујемо водицу и носимо је својим домовима ради освећења и та вода не застаријева, свјежа је у току цијеле године.

Подијелио је са присутнима сазнања да су, испитујући разлику између обичне и освећене воде, руски научници установили да је освећена вода на другачији начин организована изнутра, да је распоред кристала потпуно другачији у неком изузетно правилном удивљујућем распореду. Вода је толико осјетљива да прима освећење, и не само да га прима, него га и даје и, како је казао, опет се овдје вода понаша као извор живота, али када је освећена. Дакле, вода је, и по старом схватању, а и по нашем природном поимању људскоме, како симбол живота, тако као стихија водена врло често и симбол смрти.

“Међутим, Господ је дошао у овај свијет да нам све приближи, да нам све дарује, да све оно што нас окружује буде благословено, а нарочито оно што чини човјеков живот: вода, хљеб, вино. Све се то освећује, хљеб и вино претварају се у Тијело и Крв Христову на Светој служби. Ми приносимо дарове Господу, а Он их освећује, да бисмо се ми преко њих освећивали на Светој служби Божијој. Он нам те дарове враћа као Небески хљеб и Небеско пиће од којег живимо новим животом, преко којих имамо додир са небом, преко којих се удостојавамо Царства небескога, вјечнога и непролазнога, преко којих утврђујемо нашу заједницу са Богом, преко којих се заправо и сједињујемо међусобно у Божанској и непролазној и вјечној љубави и радости”, нагласо је Владика.

Даље је нагласио да нас Господњи празници обнављају из темеља, обнављају нашу природу и памћење, обнављају и утврђују наше заједништво те зато имамо диван народни обичај, који је свецрквени, да се на празнике виђамо, честитамо, да се заједно радујемо, да се укријепимо јер у овоме животу носимо доста тешкоћа. Зато нам Господ и даје силу, благодат и милост своју, да можемо да носимо тешкоће које нас сналазе.

“Ако их носимо са вјером и без роптања и са благодарењем Богу, на такав начин се плете вијенац нашега спасења и наше вјечне и непролазне славе у Царству небескоме које почиње већ овдје, одавде почиње и завршава се у бесконачност”, поручио је Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

Весна Девић

Фото: Жељко Драшковић

mitropolija.com